

Ders 29

LESSON 29

# Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

## Musa Peygamber

THE PROPHET MOSES

### Mısır'dan Çıkış 1, 2

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile birlikte olabildiğimiz için mutluyuz.

Bildiğiniz gibi, Tevrat'ta Tanrı'nın peygamberi Musa'nın yazdığı beş kitap bulunur. Son programımızda, Yaradılış kitabını bitirdik ve *Mısır'dan Çıkış* olarak adlandırılan ikinci kitaba başladık. Tanrı'dan dileğimiz, çok değerli bilgiler ile dolu bu engin kitapta okuduğumuz her konuda zihinlerimizi ve yüreklerimizi aydınlatmasıdır.

Daha önce Tevrat'ın ilk kitabının bittiği yerde ikinci kitabının nasıl başladığını görmüştük. Böylece, İbrahim, İshak ve Yakup'un soyunun, yani, **İsrailoğullarının** Tanrı'nın onlara vermeyi vaat etmiş olduğu Kenan ülkesinden çok uzakta bulunan **Mısır'a** nasıl **yerleştiklerini** gördük.

Mısır'dan Çıkış kitabının ilk bölümünde şunu okuduk:

(Mısır'dan Çıkış 1) <sup>1</sup>*Yakup ile birlikte aileleriyle Mısır'a giden İsrailoğulları'nın adları şunlardır: <sup>2</sup>Ruben, Şimon, Levi, Yahuda. <sup>3</sup>İssakar, Zevulun, Benyamin. <sup>4</sup>Dan, Naftali, Gad, Aşer. <sup>5</sup>Yakup'un soyundan gelenler toplam yetmiş kişiydi. Yusuf zaten Mısır'daydı. <sup>6</sup>Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü. <sup>7</sup>Ama soyları arttı; üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlar ile dolup taşı.*

<sup>8</sup> *Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı. <sup>9</sup>Halkına, 'Bakın, İsraililer sayıca bizden daha çok' dedi, <sup>10</sup>'Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa daha da çoğalırlar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler.'* <sup>11</sup>*Böylece Mısırlular İsraililer'in başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar. İsraililer firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler yaptılar. <sup>12</sup>Ama Mısırlular baskı yaptıkça İsraililer daha da çoğalarak bölgeye yayıldılar. Mısırlular korkuya kapılarak <sup>13</sup>İsraililer'i amansızca çalıştırdılar. <sup>14</sup>Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işler ile yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün işlerinde onları amansızca kullandılar.*

Burada biraz ara verelim. Yusuf'un ölümünden bu yana **üç yüz yıldan fazla zaman geçmişti**. Mısır tahtına Yusuf'un Mısır halkı için tüm yaptıklarını unutmüş olan bir kral, başka bir firavun geçti. Bu firavun İsrail'i kölesi yaparak ona çok ağır işler ile zulmederek baskı yaptı. İsrailileri çok ağır işlere koştu! Belki de İsraililer, Tanrı'nın ataları İbrahim'e onları güçlü bir ulus yapacağı konusunda verdiği vaadi unutmüş olduğunu düşündüler. Ama yine de, Tanrı hiç bir şeyi unutmamıştı! Aslında Tanrı, uzun zaman önce verdiği vaadi yerine getirme süreci içindeydi.

Gerçekten de **Tanrı sadıktır!** O, antlaşmalarını yerine getirir! Tanrı, biri O'nun yavaş hareket ettiğini düşünse dahi O, yapmayı vaat ettiği şeyleri yapacaktır! **Tanrı, peygamberlerin ve Kurtarıcı'nın geleceği yeni bir ulus yaratmak için plan yapan Kişi'ydi. Ve O'nun bu planının yerine gelmesine hiç bir şey engel olamayacaktı!**

Hatırlayacağınız gibi, Tanrı bu yeni ulusu yaratma planını ilk kez İbrahim ve Sara adlı yaşlı bir çifte açıkladı. İbrahim yüz yaşındayken İshak doğdu; İshak'tan Yakup ve Yakup'tan İsrail'in oymaklarını meydana getiren on iki oğul doğdu. Mısır ülkesine yerleştiklerinde yetmiş kişiydiler. Ama şimdi yaklaşık üç yüz yıl sonra sayıları çoğaldı, bir milyonu geçti! **Tanrı uzun zaman önce vaat ettiğini yerine getirdi mi?** Tanrı, İbrahim'den yeni ve büyük bir ulus yaptı mı? Evet, yaptı! Tanrı sadıktır ve Sözü'nden caymaz. O, sonsuza kadar yüceliğe layıktır!

Bugünkü okumamızda, **Firavun'un** İsrail oymaklarını köle yaparak onlara nasıl zulmettiğini gördük. Ama yine de aynı zamanda Firavun'un İsrail oymaklarına baskı yapmayı ve onları zayıflatmayı denediği her zaman, Tanrı'nın İsrail oymaklarının büyümelerini ve çoğalmalarını sağladığını gördük. Bu yüzden Kutsal Yazılar Firavun'un çok öfkeli olduğunu ve İsraililer'e şu buyruğu verdiğini kaydederler: *"Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak!"* (Mısır'dan Çıkış 1:22) Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz? Bu kötü plan için Firavun'u yönlendiren kimdi? **Şeytan'dı!** Şeytan İsrail halkına neden zulmetmek ve onları yok etmek istedi? Çünkü Şeytan Tanrı'nın Adem'in çocuklarını günahın gücünden ve cehennemden kurtarmak için dünyaya bir Kurtarıcı göndereceğini biliyordu. Ve Şeytan gelecek olan bu Kurtarıcı'nın **İsrail ulusunun** soyundan ortaya çıkacağından da haberdardı! Şeytan bu yüzden Firavun'u İsrail halkına zulmetmesi ve hatta onların tüm erkek bebeklerini Nil nehrine atarak yok etmesi için tahrik etti.

Ama Şeytan'dan güçlü olan Tanrı, İsrail oymakları içinden bir adamı, seçmiş olduğu halkı Firavun'un elinden kurtarması için kullanmayı tasarladı. Bu kahramanın adını biliyor musunuz? Evet, bu adam Tanrı'nın ünlü peygamberi **Musa'dır**. Ama Musa'nın anne-babası Amram ve Yokevet de kahramanlar olarak anılmalıdırlar, çünkü *"kralın fermanından korkmadılar."* (İbraniler 11:23; Mısır'dan Çıkış 6:20) Mısır'dan Çıkış kitabının ikinci bölümünde **Musa'nın yaşamının ilk yılları** hakkında yazılanları okuruz.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 2) <sup>1</sup>Levili bir **adam** kendi oymağından bir kız ile evlendi. (Levi, Yakup'un üçüncü oğluydu) <sup>2</sup>Kadın gebe kaldı ve bir **erkek çocuk** doğurdu. Güzel bir çocuk olduğunu görünce, onu üç ay gizledi. <sup>3</sup>Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir **sepet** alıp katran ve zift ile sıvadı. İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı. <sup>4</sup>**Çocuğun ablası** kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözliyordu.

<sup>5</sup>O sırada **Firavun'un kızı** yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak kıyısında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu getirmesi için

hizmetçilerinden birini gönderdi. <sup>6</sup>Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona acıyarak, 'Bu bir İbrani çocuğu' dedi. (Mısırlılar İsrail halkına İbraniler derlerdi.)

<sup>7</sup>Çocuğun ablası, firavunun kızına, 'Gidip bir İbrani sütüne çağırayım mı?' diye sordu, 'Senin için bebeği emzirsin. <sup>8</sup>Firavunun kızı, 'Olur' diye yanıtladı. Kız gidip bebeğin annesini çağırıldı. <sup>9</sup>Firavunun kızı kadına, 'Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm' dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi. <sup>10</sup>Çocuk büyüyünce onu geri getirdi. Firavunun kızı çocuğu evlat edindi. 'Onu sudan çıkardım' diyerek adını **Musa** koydu.

Musa'nın doğumunun öyküsü budur. Bu konuda düşünün! Diğer erkek bebekler öldürülürlerken, bebek Musa kendi annesi tarafından emzirildi ve kötü kral Firavun'un kendisi tarafından korundu. Musa'nın yaşamında olup biten her şeyin üzerinde **Tanrı'nın** eli vardı. Tanrı, Musa'yı İsrailoğullarını köleliklerinden kurtarmak için kullanmayı planladı. Tanrı'nın bilgeliği, Şeytan'ın ve insanın bilgeliğinin çok ötesinde olup insan kavrayışını aşan derinliktedir. Musa'nın, süttan kesildikten sonra nerede büyüdüğünü biliyor musunuz? Firavun'un evinde büyüdü ve bildiğiniz gibi Firavun İsrail halkına zulmeden kişiydi! Ama Tanrı'nın amacı, Musa'yı, İsrail halkını firavunun elinden kurtarmak için kullanmaktı. Tanrı, yaptığı plan uyarınca, Musa'yı koruması için zalim kral firavunun kızını kullanmayı seçti. Tanrı, kralın evinin Musa için en iyi ve en güvenilir yer olacağını biliyordu. Tanrı aynı zamanda Musa'nın, İsrailoğullarına önderlik etmesi için uygun şekilde hazırlanabilmesi amacı ile öğrenmesi ve anlaması gereken çok şey olduğunun da farkındaydı. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: "Musa, Mısırlıların bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde gerek eylemde güçlü biri oldu." (Elçilerin İşleri 7:22) Ama her şeye rağmen Musa'nın öğrenmesi gereken daha pek çok şey vardı.

Kutsal Yazılar'ı okuyalım:

(Mısır'dan Çıkış 2) <sup>11</sup> **Musa büyüdüktan sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyredirken bir Mısırlının bir İbraniyi dövdüğünü gördü.** <sup>12</sup>Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlıyı öldürüp kuma gizledi. <sup>13</sup>Ertesi gün gittiğinde iki İbranınin kavga ettiğini gördü. Haksız olana, 'Niçin kardeşini dövüyorsun?' diye sordu. <sup>14</sup>Adam, 'Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?' diye yanıtladı, 'Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?' O zaman Musa korkarak, 'Bu iş ortaya çıkmış!' diye düşündü. <sup>15</sup>Firavun olayı duyunca Musa'yı öldürtmek istedi. Ancak Musa ondan kaçıp Midyan yöresine gitti.

Böylece, Musa'nın, İsrailoğullarını kurtarmak için önce nasıl kendi gücü ile uğraştığını görüyoruz. Ancak, Musa'nın kendi gücü ile kurtarmayı denemesi, Tanrı'nın istediği yol değildi. Tanrı, İsrailoğullarını özgür kılmak için Musa'yı **bir araç** olarak kullanmak istiyordu. **İsrail'in kurtuluşu Musa'dan değil, Tanrı'dan gelecekti.** Musa, tek başına yalnızca bir insandı ve Tanrı bu gücü Musa'ya vermedikçe, Musa, İsrailoğullarını firavunun elinden kurtaracak güce sahip değildi.

Böylece, Kutsal Yazılar'dan öğrendiğimiz bilgiye göre Musa'nın Midyan yöresinde kırk yıl boyunca çölde yaşadığını görüyoruz. Tanrı'nın, bu kızgın ve kurak çölde Musa'ya öğreteceği pek çok önemli ders vardı. Tanrı Sözü'nde şöyle bir ayet bulunur: "En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz." (Luka 16:10) Tanrı'nın Musa'ya, tüm İsrail halkına çobanlık etmek gibi zorlu bir görev vermeden önce, Musa'nın küçük işlerde güvenilir olduğunu göstermesi gerekiyordu. Böylece, Kutsal Yazılar bize, Musa'nın, Mısır'dan çok uzak bir ülkede çobanlık yaptığını, evlendiğini ve iki çocuğu olduğunu bildirirler. Musa, kırk yıl boyunca sadık bir

çoban oldu. Musa, çölde kayınpederinin sürüsünü güderken **Tanrı Musa'yı** İsrail ulusuna çobanlık edeceği gün için **hazırlıyordu**. Tanrı'nın Musa ve Halkı İsrail için büyük planları vardı!

Daha sonra Kutsal Yazılar şöyle yazar:

(Mısır'dan Çıkış 2) <sup>23</sup>Aradan yıllar geçti, bu arada Mısır kralı öldü. İsraililer hala kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrı'ya erişti. <sup>24</sup>**Tanrı iniltilerini duydu. İbrahim, İshak ve Yakup ile yaptığı antlaşmayı anımsadı.** <sup>25</sup>İsraililere baktı ve onlara ilgi gösterdi.

İsrailoğulları çok uzun bir süre köle olarak yaşadılar. Gördükleri baskı çok büyüktü! Ama Tanrı onları unutmamıştı. Tanrı İsrail halkını kölelikten kurtarmayı planladı. Aklımıza şöyle bir soru gelebilir: Tanrı, İsrailoğullarını firavunun elinden özgür kılmayı neden planladı? Onlar diğer insanlardan daha iyi oldukları için mi? Hayır! İsraililer de diğer tü insanlar ve Mısır halkı gibi günahkardılar. **O zaman Tanrı'nın İsrailoğulları için neden böyle özel planları vardı?** Yanıt çok basit: çünkü **Tanrı sadıktır ve merhametlidir!** Son ayeti tekrar okuyalım. Okuyoruz: *“Tanrı iniltilerini duydu ve İbrahim, İshak ve Yakup ile yaptığı antlaşmayı anımsadı (Tanrı'nın sadakatine dikkat edin!) Tanrı İsraililere baktı ve onlara ilgi gösterdi. (Tanrı'nın merhametine dikkat edin!)”* (Mısır'dan Çıkış 2:24, 25)

Evet, sadık ve merhametli Tanrı, İbrahim ile yapmış oldu antlaşmayı anımsadı; İbrahim'e şöyle demişti:

*“Seni büyük bir ulus yapacağım..Bereket kaynağı olacaksın, yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile kutsanacak.”* (Yaratılış 12:2, 3) *“Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı göreceksin. Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonra soyun oradan büyük mal varlığı ile çıkacak.”* (Yaratılış 15:13, 14)

Bir sonraki derste Rab isterse, Tanrı'nın Musa'ya nasıl alışılmamış bir şekilde görüldüğünü ve onu daha önce aynen İbrahim'e söz vermiş olduğu gibi, İsrailileri Mısır'daki köleliklerinden kurtarmaya nasıl çağırdığını göreceğiz.

Dinlediğiniz için teşekkürler...

Tanrı sizi bereketlesin. Bugün size Mezmurlardaki şu sözler ile veda ediyoruz:

*“Rab'be şükredin, O'na yakarın, halklara duyurun yaptıklarını! O, antlaşmasını, bin kuşak için verdiği sözü, İbrahim ile yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.”* (Mezmun 105: 1,8, 9)